

vil gaa til Betsjendelse — jeg var den Gang Finantsminister — og sige, at jeg søgte at holde Beløbet saa høit, som jeg paa nogen Maade kunde forsvare det; det er en naturlig Tilbøielighed hos en Finantsminister, og man maa undskylde en saadan Bestrøelse. Men det, hvortil jeg satte Fordringen, var 4 Millioner for Monarkiet, 1,200,000 for Kongeriget og 800,000 for Hertugdømmerne. Lagt sammen blev det et samlet Beløb af 6 Mill. Jeg tror derfor, at en Kassebeholdning, som nu var mellem $3\frac{1}{2}$ og 4 Millioner, maatte siges i enhver Henseende at være fuldkommen tilstrækkelig; men nu staa vi i Fare for at faae en Kassebeholdning, der bliver 8 Millioner. Jeg tror altsaa, at, hvorledes man end betragter det, vil ikke blot Aaret selv være meget gunstigt, men ogsaa Udsigterne for den nærmeste Fremtid være gunstige, og saa kunne vi desuden berolige os med, at vi med stærke Skridt nærme os det Tidspunkt, da 3 pCts. Gjælden er afbetalt, Gjælden til Banken ligeledes afbetalt og flere andre finantsielle Forhold forandrede, som ville frembringe en endnu lykkeligere Fremtid.

Melchior: Jeg er fuldkommen enig med den ærede sidste Taler i, at Udsigterne i det Hele taget maa siges at være gunstige. Landet har i det Hele taget havt et godt Aar i materiel Henseende, og dette har ogsaa havt Indflydelse paa de Midler, der ere flydte ind i Statskassen. Naar jeg har udbedt mig Ordet, har det væsentlig været for at udtale, at jeg tror, at det er meget vigtigt, at man i de fæde Aar sørger for de magre, og at man ikke i et Aar som dette tager for stærkt til de Midler, man har opsparet, og som skulle være rede til at møde de Fordringer, der kunne komme frem i et Aar, som er mindre godt. Jeg har derfor ikke med Fornøielse set paa de 4 Millioner, som ere foreslaaede at skulle tages af Reservecapitalen. Hvad angaar Betragtningen af Aarets Overskud i det Hele taget og de Resultater, som deraf kunne udtrædes, kan jeg i Øvrigt ikke være enig med den ærede sidste Taler. Jeg ser nok, at han vil have, at vi Andre, der have Interesse for Jernbaneanlægene, skulle straffes, og at vi skulle lide

derfor og alene betale Indkomstskatten. Sa, det kunde endda være det Samme, om vi kom til at betale nogen Indkomstskat, og anden Straf har vel det ærede Medlem heller ikke tænkt paa; men jeg tror alligevel ikke, at hans Anskuelse i den Henseende vil kunne forsvares, og jeg haaber i alt Fald ikke, at den vil kunne gennemføres. For Øvrigt kan jeg ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem efter hele sin Udøvelse og det Foredrag, som han i forrige Møde holdt her i Thinget, har kunnet komme til det Resultat, hvortil han er kommen. Han har vel ogsaa i Dag sagt, at det var et meget godt Finantsaar, men det Gode bestod i, at der, sammenlignet med en tidligere Finantsperiode, var et mindre Minus. Det ærede Medlem har taget 4 Finantsaar frem og har sagt, at der i dem var et Minus af 2 Millioner, men at vi nu kun havde et Minus af 633,000 Rd. Det forekommer mig imidlertid, at, hvis det er hans Anskuelse, saa burde man ikke undlade at sørge for, at vor Finantsstilstand kunde blive saa god, som den en Gang i tidligere Tid har været, og jeg kan ikke forstaa, at det kan lede ham til den Betragtning, at man ikke skulde paalægge en Indkomstskat. Sa, jeg kan dog forstaa det, forsaavidt han nemlig ogsaa udtalte, at han paa ingen Maade syntes om denne Skat, men vilde foretrække alle andre Skatter fremfor den. Det er nu ikke min Anskuelse om Indkomstskatten, men dette Spørgsmaal skal jeg for Dieblisset ikke komme nærmere ind paa. Naar jeg har villet udtale mig, er det navnlig for at gjøre den Betragtning gjældende, som ikke er fremkommen fra nogen anden Side, at det efter min Mening vil være nødvendigt, at Finantsloven suppleres med andre Midler, naar Regjeringen skal opfylde de Forpligtelser, som paalægge den. Jeg har ikke mindste Tvivl om, at Finantsministeren eller Regjeringen vil være forpligtet til, naar den forelægger Finantsloven til Hans Majestats Stadfæstelse i den Form, som den nu har, da at afholde disse Udgifter. Jeg ser naturligvis i saa Henseende bort fra, at der kan komme Forhindringer, hvorved Ministeren ikke ser sig i Stand til at opfylde de vedkommende Bestemmelser, i hvilket Tilfælde han